

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

„Srbi in Hrvati“.

Pod tem naslovom priobčilo je glasilo srbske liberalne stranke, „Srpska Nezavisnost“, nastopni članek:

„Ko je letos spomladi, povodom jubileja gospoda vladike Strossmayer-ja, izšel v „Obzoru“ članek z naslovom „Srbi i Hrvati“, ki so ga napisali nekateri ugledni rodoljubi hrvatski, smo mi rečen članek ponatisnili v našem listu, rekoč, da se mi v glavnem slagamo z mislimi, izraženimi v tem članku. V napominanem članku govori se za sloga mej Srbi in Hrvati in mi smo rekli v dostavku, s katerim smo članek spremljali, kako se radujemo vsakemu pojavu, ki meri na to, da se sloga in bratska ljubezen mej obema bratskima narodoma kolikor moči bolj učvrsti, kajti v naši slogi in bratskej ljubezni je moč, s katero se moremo braniti pred tujim navalom, ki bode uspeval samo tedaj, ako mu mi s svojo neslogo v našej ograji odpiramo razpoko, skozi katero more prodirati mej nas, kadar smo pa složni, zavarovali smo se čvrsto pred vsakim tujim navalom, ker se bode ob naši slogi tako razbijal, kakor valovi ob trdi, neprodiranej pečini.“

Kar smo takrat rekli, to ponavljamo tudi sedaj. Mi smo vedno skupne interese umeli tako, kakor jih treba, ako se resno vodi račun o bodočnosti. Mi smo večkrat naglašali, da tudi narod hrvatski spada mej balkanske narode, kako mu treba, da s te strani ocenjuje in umeva položaj svoj, da s te točke gleda na bodočnost svojo. Poleg tega pa smo bratski svetovali, da se opusté vse pretiranosti in da se išče iskrena sloga in sporazumljenje z narodom srbskim. Narod srbski je za Hrvate oni faktor, brez katerega jim ni mogoče priti do boljše bodočnosti. Doseže-li narod srbski to, kar želi, uživotvori-li narodne idejale svoje, tedaj bode v tem tudi narod hrvatski dobil najzanesljiveje jamstvo za bodočnost svojo, za obstanek svoj. Za to je v Hrvatov interesu, da po svoje pomagajo narodu srbskemu v vseh težnjah njegovih.

Čas, v katerem živimo, je jako ozbiljen, to so hrvatski rodoljubi sami priznali v članku, katerega smo zgoraj omenili. Nas obkoljavajo na vse strani sovražniki, ki delajo na to, da nas razcepijo, da zasejejo razpor in neslogo mej nas, da bi nas tako razcepljene lažje uničili. Svoje načrte izvajajo oni

proti nam jako lokavo. Oni nam laskajo in zamotijo nas; nosijo pred nas, kakor pred nerazsodno deco, razne igrače in mamfla. A nam ne treba, da smo deca, marveč zreli ljudje, ki umejo razločevati, kaj je resnica, kaj sleparija. Nam treba, da gledamo na svoje višje koristi modro in ozbiljno, in kadar bomo tako postopali, tedaj jih bomo tudi pravilno pogodili in zagledali pravi pot, po katerem jih moremo uživotvoriti. Hrvatje imajo dobro šolo v preteklosti in v sedanjosti, zato je skrajni čas, da se iz nje okoristijo. Šola ta jih uči, da jim ne treba, da se ozirajo niti na levo niti na desno, od koder jim prihajajo laskave besede in mamfla, a dela koristna za njih in njihovo bodočnost nikdar. Njih pot k boljše bodočnosti vodi tja, kamor težé vsi narodi balkan-ki.

Nas je vsekdar bolelo, kadar smo v naših hrvatskih bratih videli pretiranosti in strasti, podkopavajoče ono, v čemer je rešitev, a še težje nam je bilo, ko smo gledali, da te pretiranosti v svoj vrtimec vlečejo tudi one resne patrijote hrvatske, katerim treba, da v splošnem interesu te strasti odbijajo in potlačijo. Toda, dasiravno smo se takrat ljutili, in to po pravici, radujemo se sedaj iskreno, da baš ozbiljni hrvatski rodoljubi sedaj stoje na tleh, ki morajo donesti dobrih posledic.

Mi se radujemo, ker vidimo, da baš v krogu ozbiljnih rodoljubov hrvatskih prevladujejo pravilni oziri na velike slovanske interese. Radujemo se, da tudi na to težé vsi Slovani, slasti pa narod hrvatski. To pravilno pogajanje in ocenjevanje splošnih interesov slovanskih pripomagalo bode, da se tudi naša sloga in bratska ljubezen utrdi in postane činitelj v narodnem življenju našim. Dobro razumljeni interesi slovanski napotujejo Hrvate do sloge s svojimi brati po rodu, s Srbi.

Najkrajši pot pa, da se ta sloga doseže in učvrsti, je osiguranje narodne ravnopravnosti in cerkvenošolske avtonomije Srbom, živečim v trojedni kraljevini. Tako pravičnost zahteva ne samo bratska ljubezen, ampak tudi njihovi in naši narodni interesi. Tudi mi mislimo, da bodo k temu baš najbolj trudili se oni, ki so poslednji čas tako resnobno povzdignili rodoljubni svoj glas mej Srbi in Hrvati. Tuje roke ne treba, kajti tuja roka seje samo razpor in neslogo. Zaradi tega je ravno potrebno, pa se sovražniku izbije iz roke orožje, s katerim mu je možno

sejati razpor in neslogo mej bratoma, katera vežejo skupni življenski interesi

Taki so naši nazori, katere smo dolžni izraziti baš v sedanjih okolščinah. S tega stališča ocenjujemo tudi sloga mej Srbi in Hrvati v Dalmaciji. Tudi ondu bi mi želeli, da bi se za vselej odzvela možnost tretjim, da na račun bratske nesloge snujejo svoje načrte, jednako škodljive Srbom in Hrvatoma.

Doba, v kateri živimo, je zelo ozbiljna in vsak srbski in hrvatski rodoljub naj jo tudi ozbiljno ocenjuje in umeje. Okolščine, razvijajoče se okolu nas, nas opominjajo, da moramo biti složni, da opustimo malenkosti in da gledamo budnimi in treznimi očmi na splošne interese naše. S sloga in bratsko ljubeznijo moramo najresneje delati na to, da ohranimo narodnost svojo in da jej zajamčimo čim prej boljšo bodočnost. Uzrli smo pravi pot, po katerem se pride do nje, hodimo dalje po njem v slogi in bratski ljubezni.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. avgusta.

Državni zbor snide se 11. oktobra in bode neprenehoma zboroval do Božiča. Ker bode gotovo že v začetku zasedanja skušali konservativci spraviti na dnevni red prvo branje Liechtensteinovega zakona, bomo kmalu videli, če je kaj upanja, da bi se mej raznimi frakcijami na desnici doseglo v važnejših vprašanjih kako trajno sporazumljenje. Dolžnost slovanskih poslancev bode pa odločno zagovarjati narodne pravice svoje in nikakor drugače ne podpirati družih desničarjev, da bodo tudi oni podpirali naše narodne težnje.

Nemški konservativci vedno bolj kažejo svojo pravo barvo. Radi bi, da bi se narodna vprašanja popolnoma porinila z dnevnega reda. Tako piše „Oesterreichische Correspondenz“, da je prejšnje čase imela organizacija po narodnostnih skupinah neko opravičenost, ko so pred vsem bila narodna in ustavna vprašanja na dnevnem redu. Sedaj so pa ta vprašanja že dobro premeta in rešena in morajo torej umakniti se vprašanjem o pokristijanjenji šole, o kristijanskih socialnih reformah itd. Konservativci vse države se morajo organizovati in si postaviti jasen program. Iz tega se vidi, kako že bode nemške konservativce, če Čehi ali Slovenci kaj pridobé v narodnem oziru. Niti pri nas, niti v deželah češke krone se še ni izvel član XIX. osnovnih za-

LISTEK.

Lov na tihotapce.

Ko je leta 188. . našo „tužno“ Istro s Primorjem zadelo novo bréme — colnina, torej davek, ki je poleg užitninskega i. dr. sam na sebi važen vir nikdar polnemu žrelu državne blagajnice, polastila se je marsikaterega isterskega zemljana, ki si je dosihmal vsakdanji kruh v pravem pomenu besede v potu svojega obraza služil, nekakšna mrznja do težkega dela tam po pečinah istrskega Krasa, in jel je premišljevati, kako bi si pripomogel do „lažjega kruha“! Ni dolgo premišljeval, temveč lotil se je — tihotapstva. In kakor greh naših prvih starišev, bi dejal, tako jelo se je širiti v onem času tihotapstvo po istrskem ozemlju. Največ zastopnikov imela je pa zanemarjena Čičarija, katere prebivalci so sicer uborni ogljarji, a povsem ne ravno malo prebrisane glave! A kdo bi menil, da je to „kontrabantsko“ ulogo jelo igrati le ljudstvo nižje vrste, in da je „prvi cvet“ pogunal baš iz njega, — se dokaj moti, kajti ta več ali manj drzen pôsel

priljubil se je tudi po primorskih mestih in obližji omikanemu svetu, in to notri do visoke — gospode! Na kratko povedano torej: Tihotapec postal je umazani Čič in tihotapiti jel je tudi istrski — plemenitaš. Glede tega „štedenja“ gojila sta ta dva precej jednake „ideje!“ —

Stvar je pa sama na sebi tudi, bi dejal, čisto naravna! Pomislimo, če je bilo Čiču — tihotapcu na tem, da je za borih 20 kr., za katere je oškodoval finančni erar pri jednem kilu sladkorja, ali 25 kr. pri kilu kave, pa je pri tem svojem težavnem postu od ranega jutra pa do pozne noči v hudih skrbeh tičal, kako bi srečno pete odnesel iz Trsta na dom, — seveda s polno vrečo, zakaj bi se ne bila gospoda podvivala, vozeč se iz Trsta s parnikom tja doli kam v Piran ali Poreč, utihotapiti pod svojo obleko — tedaj na prav lahek način, par svilnatih ogrinjal, robcev in družega tacega finega blaga, za katerega komad bi bil moral dotičnik odšteti pri dotičnem colnem uradu, da se je izglasil, po 60 ali 80 kr.! —

In tako se je tudi godilo! Tihotapec postal je, ne le Čič, ampak tudi premožna gospoda po

mestih; straža, pa ki je vsled potrebe in previdnosti morala se v tistem času zdato pomnožiti, imela je težaven posel, tacim nakanam priti ne le na sled, marveč tudi v okom, — kako pak je izvrševati jej bilo baš ta nalog, o tem v naslednjem odstavku.

I.

Bilo je popoldne na dan 18. marca omenjenega leta. Cel dan ogrevalo je uprav pomladansko solnce naravo in obsevalo s svojimi žarki zatemneno ozidje ne baš odveč ličnih poslopj K ega mesta. Približala se je 6. ura popoldne. V luki čakali so moji kolegi in dva uradnika carinskega urada na parobrod „Doris“ ki je ravnokar gredeč iz Trsta mimo „Punte grosse“ približeval se mestu. Bil je nenavadno poln, kar je značilo, da se potniki, ki so se zjutraj odpeljali v Trst nakupit za praznik družega dne potrebnega blaga, vračajo domov.

Tačas bil sem jaz pridržen pisarni ondotnega finančnega nadzornika I., oziroma finančne straže nadkomisarju F. v pomoč.

Ko tako v misli utopljen zrem skozi pisarniško okno na morsko gladino in približajoči se

konov, a konservativni listi se že predrznejše trditi, da so narodna vprašanja že rešena.

Vnanje države.

Abesinci, ki so bili prišli k devetstoletnici pokristijanjenja **Rusije**, bivajo še vedno v Peterburgu. Kakor se kaže, imeli so še drugo važno misijo. 13. t. m. je je vsprejel tajni svetnik Vlaughali, 16. t. m. pa Giers. Kakor se govori, prišli so v Peterburg, da si izprosijo ruskih instruktorjev za abesinsko vojsko. Ko bi Rusi ustregli njih želji, bi Abesinija odstopila Rusiji jeden otok v Rudečem morju. Abesinci pogostem pohajajo tudi generala Ignatjeva. Tako pišejo vsaj nemški listi, ki bi radi Kijevskim slavnostim podtaknili politične namene.

Turska vlada je poprosila več veleposlanikov prijateljskih vlastij, da bi jej pomagali prisiliti bolgarsko vlado, da bi takoj izročila železnico Vakarel-Belovo baronu Hirschu. Bolgarska vlada bode v tej zadevi najbrž rada odjenjala, če bodo le imela zagotovilo, da se bode nadalje tudi promet redno vršil. Res da trdijo gospodje v Sofiji, da ima v Bolgariji država sama pravico do obrata po vseh železnicah, a nazadnje bodo pa pač spoznali, da te pravice do železnic v Vzhodni Rumuliji nima, ker ta dežela še ni definitivno spojena z Bolgarsko.

Dne 15. t. m., na „Napoleonov dan“, se je bilo v Parizu zbralo kacic 1200 oseb k banketu, da so proslavljali spomin velicega **francoskega** cesarstva. Pri tej priliki se je pa videlo, da bonapartska stranka propada. Glavni njeni vodje že obupujejo in niti k temu banketu neso prišli. Nekateri so svojo nenavzočnost opravičili. Pri banketu tudi ni bilo pravega naudušenja. Bilo je sicer nekaj napitnic in klincev: „Vive l'Empereur!“ Nazadnje se je pa vsprejela adressa na princa Viktorja, v kateri mu izrekajo udanost svojo iz željo, da bi kmalu prišla ura, ko bode mogel on nadaljevati dela Napoleona I. in Napoleona III.

Italijanski listi tožijo, da ima Italija tako malo uspeha s kolonijalno politiko. Poslednji neuspeh je vzbudil zopet veliko nevoljo po vsej Italiji. Masava ni toliko vredna, kolikor že stane državo. Tudi vladni krogi najbrž že spoznavajo, da kolonijalna politika ni koristna državi, toda ni moči najti pota, da bi mogli častno odpoklicati čete iz Afrike. Kaj pomaga, če se italijanski vojaki in častniki še tako hrabro bijejo, če je pa nazadnje le zmaga sovražnikova. Abesinija je mnogo nevarnejša, nego so mislili v Italiji. Sedaj ko so že mislili v Rimu, da so Abesinci že zavsem onemogli, pa nakrat pobijejo precejšen oddelek. Italijani so pa tudi imeli priliko spoznati, da se na domačine nemajo nič zanašati.

Ker **nemški** kancelar letos ne pojde v toplice v Kissingen, pohodila bodeta ga Kalnoky in Crispi v Friderichsruhe. Njijina pohoda imata namen osvežiti zopet tripelaljanco. Nemci tudi jako žele, da bi se ta alijanca še bolj utrdila, ko je potovanja nemškega cesarja v Peterburg ostalo zavsem brez uspeha. Nemci so res veliko storili, da bi dosegli rusko prijateljstvo, a vse je bilo zaman. Več znamenj že kaže, da je položaj za Nemčijo vedno kritičnejši. Njeni nasprotniki dobili so zopet več poguma, ko vidijo, da je vse moledovanje v Peterburgu ostalo brez uspeha.

V Peterburg prišla je **japonska** misija, katere nalog je proučiti rusko državno upravo, organizacijo ruske trgovine, vojske in pomorstva. Razen tega po ima misija še nalog pogladiti pot političnej zvezi Japanom in Rusijo. V Peterburgu že dolgo jako čislajo japonsko prijateljstvo. Japonci bi bili Rusom dobri zavezniki proti Kitaju, ko bi evropske vlasti le Kitajce našuntale proti Rusiji.

Dopisi.

Iz Beljaške okolice 19. avgusta. [Izv. dop.] Slavnost, koju je priredila podružnica sv. Cirila in Metoda „za Beljak in okolico“ na Brnci v nedeljo 12. avgusta, obnesla se je jako dobro. Po

parobrod, približa se mi iz svoje pisarne moj šef, nadkomisar F., ter položivši svojo desnico na mojo ramo, mi smehljaje reče:

— „Danes bode pa gotovo kaj „zaslužka“ pri parobrodu.“

— Tudi meni se nekako tako dozdeva, odgovorim jaz; — in pristavim še: Škoda, da ne bodem jaz deležen tega izrednega — zaslužka!

„Le potrpite nekoliko, odgovori mi na to moj šef, — prej ali slej imeli boste tudi Vi priliko to srečo uživati“, in odide.

Tačas dospel je bil parobrod „Doris“ ravno v luko. Bil je v resnici natlačeno poln, tako da je krov bil komaj črevelj nad vodo. K sreči je bilo to popoludne morje mirno, kajti da je v tem času prihrumela iz Čičarije ljuta burja, pač ne vem, kako bi se bil parni stroj boriti imel s silovitima elementoma — morjem in viharjem!

Trajalo je dobre pol ure, predno je prostorišče parobrodovo do dobrega se izpraznilo. Kar v sprevedu korakali so ti došli pasažerji proti carinskemu uradu, kdor se je pa z zvijačnostjo ali zbog „slabe vesti“ mislil reviziji odtegniti, prišla ga je na mestu

popoludanski službi božji zbirati so se začeli družbeniki in gosti mej pokanjem možnarjev v gostilni gosp. pl. Kleinmayr-ja, iznad koje je vihralo več zastav. Prostori so bili kmalu napolnjeni in načelnik Wutti pozdravi v primernem govoru vse družbenike in goste, posebno navzočne zastopnike Bistriške in Šent-Janske podružnice ter zastopnika glavne družbe č. g. Greg. Einspielerja. Ob jednom razloži načelnik Wutti veseli pomen denšnjega shoda in konča s trikratnim: „Živel naš presvetli cesar Fran Josip I.“ — Slavnostni govornik, gosp. prof. pl. Kleinmayr, slikal je s krepkim glasom življenje in delovanje našega presvetlega cesarja in s svojim govorom še bolj naudušil za slavno habsburško hišo navzočne Slovence, o kojih bodo vedno veljale besede pesnikove:

„Hrast se omaje in hrib,
Zvestoba Slovincu ne gane!“

Po slavnostnem govoru razdelilo se je mej zbrano občinstvo 200 knjižic: „Naš cesar 1848—1888“, koje je slavno vodstvo v to svrhu podariti blagovolilo naši podružnici. — Jako dobro je deklamoval gosp. stud. med. Treiber Gregorčičevo odo „Pozdrav Njega Velečastvu cesarju“ mutatis mutandis prirejeno za to slavnost. Tudi deklamovalka, deklica Regina Koman, zadovoljila je poslušalce in prejela v zahvalo jako lepe molitvene bukvice, ki jih je tudi podarilo slavno vodstvo. — Gospod živinozdravnik Fran Dulár je prav umljivo in po domače razlagal razne živinske bolezni, kako se spoznajo in kaka bode prva pomoč. Razlagal je tudi postave glede nalezljivih boleznij in mnogo koristnega povedal slovenskim kmetom, ki so mu za prelepi pouk gotovo hvaležni. Še bolj bo ustregel gosp. Dulár slovenskim živinorejcem, ako priobči svoj govor v „Miru“ in morda tudi v drugih slovenskih listih. — Šaljivi govor znanega šaljivca Wuhererja proizročil je mnogo smeha. — Mej posameznimi točkami razveseljevali so zbrano občinstvo Šent-Lenartski pevci in Loški godci. — Po oficijalnem delu sledila je domača zabava, koju je jako spretno vodil gosp. prof. pl. Kleinmayr.

To je kratko poročilo o prvi slavnosti, ki se je priredila na Koroškem v proslavo štiridesetletnice vladanja presvetlega našega cesarja Frana Josipa I.

Iz Sevnice 19. avg. [Izv. dop.] Vsi narodi našega cesarstva tekmujejo v proslavljanju Nj. Velečastva presvetlega vladarja povodom 40 letnega vladanja. Vsi časniki se polnijo z raznimi poročili, ki se čestokrat že ujemajo. Radi tega sem mislil poročilo opustiti o naši slavnosti, ker si je že itak vsak v svesti o lojalnosti Sevnčanov. A da se nam ne bo predbacivalo, da o proslavljenji iz našega kraja ni bilo nikjer čitati, naj mi bode dovoljeno, ob kratkem poročati, da je 17. avg. zvečer pokanje možnarjev naznanjalo imenitnost prihodnjega dne. Trg je bil čarobno razsvetljen. Mej godbo z bobnanjem so se spušali raketi in umeteljni ogenj. Zjutraj budnica streljanjem. Ob 8. uri slovesna sv. maša z zahvalo, katere so se udeležili vsi c. kr. uradniki, učiteljstvo s šolsko mladino in požarna bramba. Šolska mladež se je po maši zbrala v okrašeni šolski sobi, kjer so učitelji imeli slavnostne govore. Domoljubne pesni so se pele in deklamovale. Pri tej priliki pa je naša občina za zgradbo ubožnice zopet podarila 100 gld. Popoludne je bila prosta zabava.

straža in — šel je v poslopje „Sanità, kjer je bil preiskan, naj si je bil potem že možki ali ženska... Tako veleva obstoječi zakon!...

Ravno sem mislil zapustiti zaprašeno pisarno, in podati se nekoliko na sveži zrak, kar prikoraka moj šef resnega obraza v mojo pisarno s pol pôle papirja, — na katerem je bila prej ko ne kakšna posebna ovadba od katere „zunanjih postaj.

„Pripravite se nocoj, ob 8. in pol uri odideva s „küterjem“ Marjeto — (to je večja barka finančne straže, na kateri opravlja službo 8 ukrcanih mož po morji), — v M. in od tamkaj dalje peš do R., — kjer je nocojšno noč pričakovati dobrega plena. Ravno kar došlo poročilo postajnega vodje iz R. mi javi, da dojde okolu 1. in 2. ure jutri v jutro večja tolpa tihotapev s polnimi vrečami blaga, colnini poverženega.

Jaz sem potrebno ukrenil, kakor mi je bilo ukazano, a popraskal sem se za ušesi, vedoč, da nocoj ne bodem na mehki svoji postelji spal, marveč kje v gorovji prežati moral ba — nočne „čuke“. Polog tega pa sem gojil nado, da ne bodem brez plačila trudil se po teh kršnih goličavah, češ: Če

Iz Šenčurske občine pri Kranji 18. avgusta. [Izv. dop.] Raznih izvoljencev javno delovanje ima jako različne posledice, če tudi jim je izročeno jedno ter isto področje. To opazamo na kmetih ložje, nego v mestih, osobito v občinah, katere imajo v istini vestne ali brezvestne občinske načelnike. Resnici damo besedo, če izjavljamo očito, da morejo drugi rojaki naši, ki so manj srečno volili svoje občinske načelnike, nego mi, nas zavidati na našem občinskem načelniku — Matevži Barletu. Da zasluži javne pohvale in priznanje, povod je nam vsestranski pravično prizadevanje njegovo za blagor nas občanov. Danes bodi povedano samo to: V neki vasi Šenčurske občine se je prikazala nalezljiva živinska bolezen, črtnica ali vrančni prisad. Jednemu gospodarju poginilo je sedmero živinčet, v drugi vasi drugemu dvoje. A nadejamo se, da je boleznij tudi konec, navzlic, da so v obližji goste in velike vasi. S čisto očetovsko skrbjo je hodil naš vrli občinski načelnik za časa te nesreče od hiše do hiše h gospodarjem ter jih poučeval, kako jim je ravnati, da se bolezen ne zaleze k njihovi živini. Orožnikom in živinskemu zdravniku je bil najzvestejša pomoč, da so mogli skupno preprečiti grozno opasnost ter obvarovati posestnikom na tisoče novcev. — Kakor ne drugod, osobito v naši občini ne pogrešamo ljudij, ki jako prekanjeno greševajo zoper peto božjo zapoved. Tem in vsem drugim razsajajem je naš vrli načelnik hujski, nego trn v peti. Slehern dobiva spričevalo za sodišče, kakeršno zasluži. Pri tem ne gleda na sorodstvo, kumstvo, ampak vedno mu je vodnica svetla boginja — resnica in pravica. — To je mož, da smo ponosni nanj!

Domače stvari.

— (Najvišja zahvala.) Presvetli cesar naročil je deželnemu predsedniku, baronu Winklerju, naj povodom štiridesetletnice v Škofjilok izbranim mestnim zastopnikom, avtonomnim oblastvom in raznim društvom za udanostno brzojavko izreče najvišjo zahvalo.

— (Presvetli cesar) podaril je krajnemu šolskemu svetu v Metliki za zgradbo šole 300 gold.

— (Umrli) je pretekli petek v Duplici pri Kamniku 83letni g. Matej Lipovšek, bivši župnik pri sv. Lenartu nad Škofjokolo.

— (V Kastvu) umrla je včeraj gosp. Ernestina Jelušič, rojena Dukić, soproga znanega rodoljuba Kastavskega g. Mirka Jelušica in sestra dr. Ar. Dukića, odvetnika v Pazinu. Blag jej spomin!

— (Štiridesetletnica cesarjeva) praznovala se je včeraj dopoludne v Hrušici jako slovesno v lepo okrašenem šolskem poslopju. Nagovorila je okrajnega glavarja g. Mahkota šolska deklica in mu izročila krasen šopek. V šolski sobi nagovoril je go okrajni glavar šolarje in vaščane in njim našteval dobrote in očetovsko skrb presvetlega cesarja ter sklenil z živioklici na cesarja, na kar se je zapela cesarska pesen. Župan g. Korbar zagotavljal je v svojem odgovoru g. okraj. glavarju udanost občine do presvetlega vladarja in prosil, naj se to sporoči na Najvišjem mestu. Konečno pa je še gosp. učitelj otroke in stariše v daljšem govoru spodbujal

ne bodo noge zadostovale, pomagale bodo kroglje v puški...

In čakal sem, z nekakim ponosom in zaželjenjem, čakal sem ure poludevete.

Moj prosti časdvuh ur je hito potekel in jedva sem svojo večerjo pod streho, uredil svoje orožje in drugo prtljago, s kratka: vse potrebno za odhod pripravil, kazala je ura že četrt na devet. Skoro sem se potil pri tej svoji „mobilizaciji“ tako sem hitel in ravno sem mislil še jedno smodko zapaliti, kar prilomasti nekdo po hodniku ter potrka na moja vrata.

— Notri! — zakličem. — Bil je pisarniški sluga.

— Gospod nadkomisar čaka že v luki na Vas, in barka je pripravljena!

Dobro, javite, da dojdem takoj.

In odšel sem za slugo v luko. —

„Imate li vse potrebno seboj?“ vpraša me nadkomisar.

Vse je v redu, odgovorim mu jaz.

Usedemo se v naš čoln in odrinemo iz luke. Bleda luna prikazala se je ravno izza gorá,

za sadjorejo. Otroci so dobili potem vsak izvod knjižice „Naš cesar“, gospod okrajni glavar Mahkot pa je mej šolske otroke razdelil štruc, kar je vzbudilo veliko veselje. Slavnost so zelo podpirali tovarnarja gg. Baumgarten in Pleiweis, katere sta darovala tudi 25 gld. za uboge in g. Jamar.

— (Štiridesetletnica cesarjeva v Kamniku) vršila se je včeraj izredno sijajno. Delavsko pevsko društvo „Slavec“, ki je šlo k tej slavnosti sodelovat, bilo je v Trzinu, v Mengši, še bolj pa v Kamniku jako lepo vsprejeto. „Slavci“ včerajšnjega dne ne morejo prehovati. Obširnejega dopisa pričakujemo.

— (F. Z. M. baron Schönfeld,) poveljnik 3. voju, pripeljal se je včeraj z brzovlakom v Ljubljano in se nastanil v hotelu „pri Slonu“. Danes ogledal je deželne brambovce, potem se pa odpeljal k večji vaji vojaštva Ljubljanskega, katero je danes odšlo proti Logatcu. Jutri zjutraj popelje se s kurirnim vlakom v Logatec k strelnim vajam, v sredo pa v Celovec.

— (Velik avancement) je povodom rojstvenega dneva cesarjevega razveselil avstrijsko vojsko. Imenovanja obsegajo več stotin, mej temi so izmed domačih polkov in batalijonov imenovani nadporočniki: Jakob Razlag in Oskar baron Sieber 17. pešpolka; poročnik-kadet Miroslav Wurianek 97. pešpolka; Hugon Boroš in Hranislav Knežević 19. lovskega batalijona; Ivan Helversen, Anton Freitag in Alojzij Hajek 7. lovskega batalijona.

— (Poročil) se je danes g. Ivan Košiček, c. kr. poštni oficijal, z gospodično Pepico Bahovčevico iz Ljubljane.

— (Nove zgradbe.) Letos bode veliko novih zgradb pod streho. Kranjska stavbinska družba sama zida 25 poslopij. Najživahneje je gibanje ob Resljevi cesti, katera bode izmed najlepših in bode tako dolgo najlepša, dokler se ne posreči razsvetliti Lukmanove hiše in tako dati duška vsej Dunajske cesti. Na Resljevi cesti so hiše gospe Fuxove, gospodičin Pesjakovih, Trpotčeva in hiši južne železnice deloma že gotove, deloma že pod streho, na Vrtači zida Kranjska stavbinska družba lepo hišo v Igriških ulicah postavili so Seunigovi dediči jako lepo hišo, kjer bodo stanovanj za kacic 14 strank. Ker tudi drugod rasteje razne stavbe iz tal, smemo računati, da bode prihodnje leto vsaj do 70 stanovanj več, nego doslej.

— (Volitve v okraji Koperskem) vršile so se dne 13. in 14. t. m. v Buzetu. Oddalo je svoje glasove, kakor čitamo v „Edinosti“, 212 narodnih volilcev za 23 „fiducijarjev“, kateri bodo dne 30 t. m. oddali svoje glasove narodnemu kandidatu. Nasprotna stranka se volitve ni udeležila.

— (Tatico pl. Steinbach) iz Gorice prišla je policija zadnjo soboto v hotelu pri „Slonu“, ko je ravno prišla iz parnih toplic. Pokrjala je pri neki rodovini v Gorici zlato brošo z velikimi briljanti in briljantne uhane. Vse ukradene stvari je, kakor je hitro povedala, že v Gorici zastavila, da jo je mogla popihati v Ljubljano. Izročili so jo na Žabjek.

— (Iz Slovenske Bitrice) se nam piše: Vest, da zaradi znanih demonstracij v Gradcu, ne bode niti cesarja, niti cesarjeviča Rudolfa k tukajšnjim velikim vajam, nas je vse užalostila. Že več mesecev so se delale priprave in vse se je rado-

ko smo zapustili luko in lahen vetrič začel je pihljati, ko smo bližali se prostej morske gladini... Moštvo jelo je krepko veslati in naša barka plavala je kot lahko pero po temnozeleni vodnej ravnici.

Na sredi te morske planjave vsprejme nas močnejši veter, na kar je moštvo razpelo jadra in zdajci gnalo je našo barko bliskoma proti Miljskemu mestu, kamor smo dospeli v treh četrt ure.

Moštvo naše imelo je tamkaj v luki uro počitka, nakar se je imelo vrniti nadaljevat službo svojo po morji proti K., midva z nadkomisarjem pa sva šla k postajinemu vodji odotne finančne straže, kjer bilo treba še nekaj malega ukreniti.

— Po četrtturnem prestanku odidemo tedaj: moj šej, postajni vodja K. in moja malenkost pri luninem svitu iz M. po okrajni cesti dalje, dokler nismo čez tri četrt ure dospeli do državne ceste in Ž—oke mitnice, kjer se prične malo gorovje. Tu se ustavimo in nadkomisar nama reče: Sedaj idimo vsi skup po tej stezi ono stran ceste navzgor, koder je pot bolj z goščavo obraščen. Tako dospemo v četrt ure do prve straže R—ske postaje, ki ima

valo, da tudi naše mestece doleti izredna čast pohoda cesarjevega. Druga zelo občutljiva nezgoda zadela pa nas je s tem, da izgubimo tudi dosedanjo garnizijo. Dne 26. t. m. zapusté konjiki naše mesto in ne bode jih več nazaj. Vojašnica, katero bi eraru drage volje brezplačno prepustili, ostala bode prazna, naši krčmarji, trgovci in obrtniki pa bodo težko pogrešali dohodkov, ki so jih doslej dobivali od garnizije.

— („Odbor slov. pevskega društva“) prosi vsa narodna društva, kojim so bila doposlana vabila k udeležitvi cesarske in pevske slavnosti na Krškem, da naj blagovolijo vsaj do 27. t. m. odboru naznaniti, ako in v kolikem številu se bodo slavnosti udeležila. Isto tako se prosijo vsi poverjeniki Slov. pevskega društva, da naznanijo število udeležujočih se pevcev in pevkij (vsako posebe). Kdor še potrebuje not, naj nemudoma naznani odboru, da se mu pošljejo. Vspored slavnosti je že sestavljen in se bode v kratkem razposlal. Sodelovala bode polnoštevilna vojaška godba.

— (Nova železnična postaja) otvorila se bode na državni Hrpejski železnici početkom meseca septembra v Ricmanjih.

— (V Besnici) je logar Jarnejevec sina posestnika Gabrovca smrtno obstrelil. Ranjenca pripeljali so v deželno bolnico.

— (Blizu Pulja) ujeli so ribiči dne 16. t. m. morskoga volka 2.1 metra dolzega — in 62 kilogramov teškega.

— (Nesreča na morji). Dne 15. t. m. ob 2¹/₂ uri zjutraj prevrnil se je italijanski trabakel „Nuova Zaira“ dve milj oddaljen od takozvane „Punta Grossa“ vsled silnega vetra. Štiri mornarji, ki so bili na krovu, padli so v morje ter se rešili plavajoč na kopno; 84letni lastnik Nikolaj Santi pa je spal v svojej kabini, ko se je pripetila nesreča ter se ni mogel rešiti. Zapovedništvo Tržaškega pristanišča odposlalo je takoj, ko je zvedelo o nesreči, vladni parnik „Audax“ v pomoč. Po dolgem trudu posrečilo se je dvigniti prevrnjeno ladjo, ter pravo čudo je, da so našli Santija še pri življenju. Starec je prebil v smrtnem strahu 11 ur v prevrnjeni ladji, stoječ do ledij v vodi. Trabakel so spravili nazaj v Trst, Santija pa so odveli v bolnico.

„Edinost“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Vač (Waitzen) 19. avgusta. Preteklo noč nastal v brambovski vojašnici požar. Zgorelo je 45 konj. Mnogo konj zdirjalo je proti železnični postaji, kjer je povozil baš došli vlak osem konj. Lokomotiva in več vagonov skočilo s tiru. Izmed ljudij se ni nihče ponesrečil.

Pariz 19. avgusta. Mej potovanjem generala Boulangerja so v Somme-i prijeli barona Watteville-a, ker je vojakom denar delil.

Rim 19. avgusta. Vulkan na liparskem otoku Vulkano začel je danes zjutraj zopet bruhati kamenje in pesek.

London 19. avgusta. Princa Neuleya, strica cesarja maroškega in 200 spremljajočih ga konjikov zvalili so ustaši v zasedo. Ustaši posekali so princa in vse njegove spremljevalce.

blizu mejnega kamna (na točki a) prežo. Ko naletimo na to, obiskati nam je zatem, še tri druge. Na zadnji točki — d, — ima preže respicijent in vodja R—ski z jednim možem. —

Ko najdemo vse v redu, izvemo tudi lahko, ob katerej uri imajo tihotapci iz Trsta dospeti blizu, in se bodo li bolj gorskega robu držali ali šli nižje pod Ključem! . . . —

In šli smo počasu in kar moč tiho dalje po povedanem načrtu . . . Bila je ura blizu četrt na najst.

Ko dospeva do prve straže (patrole) — obstoječe iz dveh mož, katera sta bila postavljena trideset korakov drug od drugega, vprašamo, če je kaj novega. Odgovorita nam, da do sedaj še ni čuti bilo nič, da pa ima proti polnoči vsak na svojem mestu biti, ker res tako noč, ki je ravno pred praznikom, vračajo se tihotapci navadno poprej proti Jomu in večidel dospó do Kljuškega gorovja mej polnočjo in jedno uro v jutro.

— S tem bila je vizitacija prve straže končana. Pri ostalih imela je isti rezultat in odgovor povsem jednak prvemu. — (Konec prih.)

Ribnica 20. agusta. Šukljejev volilni shod sijajen. Navzočna ogromna večina Ribniških volilcev, mnogi odličnjaki okolice odobrvali postopanje njegovo in tovarišev ter izražali popolno zaupanje.

Dunaj 20. avgusta. Cesar imenoval kralja portugalskega imajiteljem pešpolka štev. 5.

Pariz 20. Boulanger izvoljen v Amiensu s 76.094 proti 4171 glasom, v Charente inferieure s 57.484 proti 42.416 glasom. V departementu Nord dobil Boulanger največ glasov, vendar treba ožje volitve. V mestu Lille bili so pretepi mej boulangisti in protiboulangisti. V Amiensu in v Parizu bile so demonstracije in se je ljudstvo zbiralo po ulicah.

Rim 20. avgusta. Crispi ostavil Valdieri in odpotoval v Nemčijo.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje in konec.)

X. Gospod zbornični svetnik Vaso Petričič utemeljuje, ko se je najnost pripoznala, svoj samostalni predlog o praznovanju štiridesetletnice vladarstva Njega velečastva cesarja ter pravi: Avstrijski narodi praznovali bodo kmalu veselo spomenico, veselo v pravem pomenu besede. Njega velečastvo, naš presvetli cesar obhajal bode dne 2. decembra t. l. štiridesetletnico svojega vladanja. Že priprosti mož se sme ponosno ozirati na svoje štiridesetletno neprestano delovanje; koliko bolj pa velike države vladar, kateri je v zgodnji mladosti, o času nemirnem, krmilo vzel v svojo roko, in kljub velikim neprilikom, podpiran od domoljubja svojih narodov, vendar svojo državo povzdignil v blagostanji in moči. Vsi stanovi, vse korporacije in vsa zastopstva naše države tekmujejo, kako bi dostojneje praznovali ta velevažni dan. Vsi narodi Avstrije ozirajo se s hvaležnim srcem na vladarja, ki jih je z jednako ljubeznijo oklenil v svoje srce in posebno mi Slovani blagodarni smo Njega velečastvu, ker smo po njegovi velikodušnosti, s katero nam je dal ustavo, dospeli do enakopravnosti z drugimi narodi. Z blagoslovom svobode in enakopravnosti prišlo je tudi blagostanje, ki se je še-le pod Njega cesarskim pokroviteljstvom jelo sadunosno razvijati, kajti skoro potem, ko je prevzel vlado naš presvetli cesar v svoje krepke roke, razvela je trgovina in obrtnost, doslej neznačajna povesod; vsa naša država premrežila se je z železnimi cestami, promet v notranjem je oživel in z inozemstvom stopili smo v tesnejšo zvezo. Trgovinske pogodbe, ki so se sklenile z mnogimi državami, pospeševale so trgovino z oddaljenimi zemljami. Na tak način postala je naša država imeniten činitelj v kolu trgujočih narodov, in to vnanje stališče podpirala je v notranjem obrtna svoboda, katera je vsakemu dopuščala, udeleževati se koristij vesolnega napredovanja. Previdna politika v državnem gospodarstvu prouzročila je vidno zboljšanje naših finančnih razmer, in vse to je pospeševalo našo trgovino in obrtnost. Razcvet narodnega pouka uplival je močno na naše trgovinske in obrtniške kroge in je podpiral izpolnjevanje naloge pri združenem delu kulturnega napredka. Svetovna razstava l. 1873 pričala je o velikem napredku naše države v zadnjih desetletjih, leto za letom se ponavljajoče razstave dokazujejo, da napredujemo v trgovini, industriji in obrtnosti.

To so le veliki obrisi, v katerih sem skušal predočiti delo, katero je pod pokroviteljstvom Nj. velečastva povesod napredovalo, vsled česar imajo naši trgovski in obrtniški krogi pred vsemi drugimi povod, dostojno praznovati štiridesetletno vladarstvo našega cesarja.

Cesarjevo vzvišeno in viteško mišljenje samo nam je kažipot, kako naj se to zgodi. Nj. velečastvo ne smatra bliščeče in šumeče veselice kot izraz čaščenja in ljubavi svojih narodov, temveč želi, da se ti čuti izražajo v tihih delih blage človečnosti in ljubezni do bližnjega.

Menim torej, da govorim iz src vseh čislanih udov, ako predlagam: Slavna zbornica naj v tem zmislu praznuje veselo spomenico ter naj izvoli odsek, obstoječ iz predsednika in tajnika in drugih udov, kateremu se je najprvo posvetovati o načinu, kako bi se v zmislu presvetlega vladarja dostojno praznovala velepomeljiva štiridesetletnica, in o tem poročati zbornici.

Ko je zbornica temu nasvetu jednoglasno pritrdila, izvoli v odsek gospode: Frana Kolman-a, Maksa Krenner-ja, Ivana Perdan-a, Vasa Petričič-a in Frana Ks. Souvan-a.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—190)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 18. avgusta.
 Na Dunaji: 15, 58, 60, 33, 57.
 V Gradci: 29, 82, 60, 16, 7.

Tujci:

15. avgusta.
 Pri **Slonu**: Brauner iz Dunaja. — Hingersperger iz Trsta. — Leveling iz Gradca. — Moritz iz Gradca. — Ružič z Reke. — Kumer iz Goice. — Galombos iz Pulja. — Legrand iz Pariza. — Schima iz Prage. — Vassilich iz Trsta.
 Pri **Malič**: Badoseo iz Pulja. — Fillnacher, Carl Garger, Weiss, Muck z Dunaja. — Saravah iz Trsta. — Hoffman iz Kočevja.

Tržne cene v Ljubljani
 dne 18. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 17	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4 22	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3 90	Jajce, jedno :	2
Oves,	2 60	Mleko, liter	8
Ajda,	4 55	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 06	Telečje	36
Koruza,	5 80	Svinjsko	50
Krompir,	2 75	Koštrunovo	34
Leča,	12	Pišanec.	30
Grah,	13	Golob	15
Fižol,	11	Seno, 100 kilo.	1 96
Maslo,	1	Slama,	1 95
Mast,	74	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen	64	" mehka, 4	4

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. avg.	7. zjutraj	725.7 mm.	20.1° C	sl. jz.	d. jas.	13.5 mm.
	2. popol.	728.5 mm.	17.4° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	732.3 mm.	14.8° C	brezv.	obl.	dežja.
19. avg.	7. zjutraj	735.2 mm.	14.6° C	sl. sev.	obl.	0.2 mm.
	2. popol.	736.2 mm.	19.4° C	sl. sev.	d. jas.	
	9. zvečer	737.8 mm.	13.0° C	sl. sev.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 17.4° in 15.7°, za 1.5° in 3.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 20 avgusta t. l.
 (Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 82.15	—	gld. 82.25
Srebrna renta	82.95	—	82.85
Zlata renta	111.75	—	111.55
5% marcna renta	98.05	—	98.05
Akcije narodne banke.	871.—	—	870.—
Kreditne akcije	317.25	—	316.70
London	123.50	—	123.50
Srebro	—	—	—
Napol.	9.77	—	9.77
C. kr. cekini	5.83	—	5.87
Nemške marke	60.20	—	60.25
1/2 državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168	" 70 "
Ogerska zlata renta 4%	101	101	" 55 "
Ogerska papirna renta 5%	91	91	" 70 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	105	" 50 "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	" 75 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	124	" 50 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	" — "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	100	" 20 "
Kreditne srečke	100 gld.	183	" 25 "
Radolfove srečke	10	21	" — "
Akcije anglo-avstr. banke	120	110	" 75 "
Trammway-drašt. velj. 170 gld. a v.	—	—	" — "

Išče se

domač učitelj,

ki bode poučeval v večjem in prijetnem slovenskem trgu v predmetih **ljudske in spodnje srednje šole.**
 Ponudbe pošljejo naj se pod čifro „A. A.“ na upravništvo „Sloven-kega Naroda“.
 (560—1)

Iščem izurjeno

prodajalko

za prodajalnico, ki jo nameravam otvoriti na trgu.
 (561—1) **Pavil Seemann v Ljubljani.**

Debelost, medlost se po noveji metodi gotovo odprava. Vse kožne bolezni, kot grinte, žoltina, ogrei, pege, rdeče nosove in roke, bolezni las se radikalno ozdravijo. Pike od osepnic in kocine po obrazu se za zmiraj odstranijo. V vsakem kosmetičnem vprašanji daje se svet. Navodi, kako se zdraviti, dajo se pisмено, če se vse obširno poroči in se priloži marka za odpis v pismu z naslovom: (346—15)
„Hygiea-Officin“ Breslau II.

Ne sme se zamenjati z momentnim, svetlim mazilom ali ličilom za usnje, katerega se tako bojé.

Neobhodno za vsacega
 za svetljenje usnja pri konjskeji opravi, vozovih, hišni opravi, čevljiht itd. itd., je novoizumljena po c. kr. avstrijskem in oger- zavarovana proti skem ministerstvu ponarejanju

svetla tinktura za usnje

(tekoče svetlo mazilo), do sedaj najboljša, ker do sedaj se ni še nobenemu izmed mnogih tekočih svetlih mazil ali likov za usnje dal patent — Cena steklenici št. I. 1 gld., št. II. 40 kr., št. III. 20 kr.; in da ostanejo čevlji suhi pri moči in mehki in voljni pri solnčnej vročini, se je že več kot 10 let za dobro pokazala, tudi patentovana, **nepremočljiva**

hranilna mast za usnje.

Da je res to usnje varovalno sredstvo tako izvrstno, dokazuje **28 odlikovanj**, na stotine priznanih pisem. Oba izdelka se nista udomaćila le pri **c. kr. vojašini**, ampak si utrla uhd pri **Nj. Velikostvu in o. kr. visokostih**. 5. generalov, ki še služijo v c. kr. vojski, so dali najboljša spričevala.

Po tovarniški ceni je prodajajo v Ljubljani gg. **Anton Krisper in Schusnig & Weber**, v Kranji g. **Petan**, v Škofji Loki g. **Koceli**. — Dobiva se v vseh večjih krajih države pri boljših trgovcih. (288—15)

R. DITMAR^{jeva}

c. kr. priv. **DUNAJ.**
 tovarna za svetilnice

R. DITMAR^{jeva}
 c. kr. priv. **Dunajska bliskovna svetilnica 30"**
 (Patent 1888)

ima kroglasto, blesteče belo plame in prekosi vse druge „bliskovne svetilnice“, „belgijske svetilnice“ i. t. d. s svojo

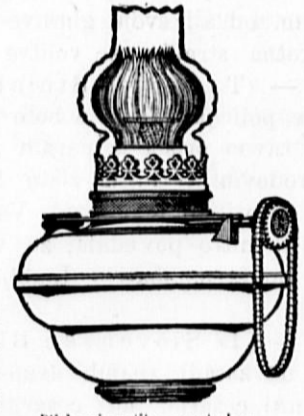
neznansko svetlobno silo 105 sveč,

katere so določila fonometrična merjenja gospodov

dr. Leonh. Weber-ja, kralj. profesorja na kralj. vsenčilišči v Vratislavi in **dr. Rud. Benedikt-a**, docenta na c. kr. tehniškeji velikeji šoli na Dunaji, in se torej ne opira na kako poljubno trditev.

R. Ditmar-jeva c. kr. priv. bliskovna svetilnica 30"

se spodaj prižge, lahko uravnava in ugasne, je kolikor le mogoče enojno narejena ter je tudi ravnanje ž njo jako priprosto, drži petroleja za deset ur ter je cenejša, nego druge svetilnice podobne konstrukcije domačega in inozemskega izdelka.

Bliskovni svetilec z ustarkom.

R. Ditmar-jevi c. kr. priv. meteorski svetilci s kroglastim plamenom

v velikosti: 15" 20" 25" 30" 35" 45"
 s svetilno silo: 28, 45, 66, 76, 120, 157 sveč
 dobé se primerno veliki

za namizne in viseče svetilnice, stenske svetilnice, laterne i. t. d. v vseh opravah in po vseh cenah. (550—2)

Ditmar-jeve svetilnice ima v zalogi vsaka boljša trgovina s svetilnicami.

FABRIKS-ZEICHEN.

R. DITMAR-jeve

bliskovne in meteorske svetilnice, namizne, viseče in stenske svetilnice

v največji izberii in po izvinih cenah ima

FRAN KOLLMANN v LJUBLJANI.

(551—1)